

позитивно ставляться до дитячої праці, розглядаючи раннє працевлаштування як корисний досвід соціального та особистісного розвитку дитини.

1. Міжнародна програма із викоренення найгірших форм дитячої праці (МОП-ІПЕК) в Україні. Міжнародна організація праці [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://ilo.org.ua/DocLib/Публікації/буклет_програма%20%20МОП-ІПЕК%20в%20Україні-2008.pdf

2. Офіційний сайт Державної служби статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>

3. Протидія використанню дитячої праці та торгівлі дітьми в Україні. Міжнародна організація праці. Міжнародна програма з викоренення найгірших форм дитячої праці (МОП-ІПЕК) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://ilo.org.ua/DocLib/Публікації/БРОШУРА_ПРОТИДІЯ%20ВИКОРИСТАННЮ%20ДП_2008

4. Профіль гідної праці в Україні / Під ред. Іванкевича В.В. – генерального директора Інституту розвитку соціального страхування та кредитування. – Міжнародна організація праці, 2011. – 87 с.

5. Розпорядження КМУ від 22 квітня 2006 р. № 229-р Київ Про схвалення Концепції Загальнодержавної програми «Національний план дій щодо реалізації Конвенції ООН про права дитини на 2006-2016 роки» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.nau.ua/doc/?uid=1095.770.0>

6. Статистичний бюлетень «Національні рахунки охорони здоров'я (НРОЗ) України у 2011 році». К.: Державна служба статистики України, 2013. – 170 с.

Ерастов В.І.

аспірант Київського національного університету імені Тараса Шевченка, Економічний факультет

СТРАХОВИЙ РЕПОЗИТОРІЙ ЯК АЛЬТЕРНАТИВА КЛАСИЧНОМУ ІНТЕРНЕТ-СТРАХУВАННЮ

Глобалізаційні процеси в сучасній економіці тісно пов'язані з розвитком інформаційних технологій та так званої електронної економіки. В сучасних умовах ведення бізнесу без використання сучасних інформаційних технологій є неможливим, оскільки значно знижуються конкурентні позиції будь-якого інституту, як приватного, так і державного. Насиченість традиційних ринків передбачає пошуки нових підходів до клієнта та нових форм взаємодії із ним.

Сучасні тенденції розвитку залучення клієнтів вимагають максимізації комфорту. Клієнт має отримати те, що він забажає у тій формі, у тому місці та у той час, що є для нього найбільш зручними. Використання інтернет для аквізиції страхового захисту стає все більш доцільним та ефективним. Перевід документообігу в електронну форму дозволяє значно знизити витрати на ведення справи та пришвидшити взаємодію з клієнтами.

Впровадження нового інституту страхового ринку, що централізовано візьме на себе усі функції з випуску, обслуговування та контролю за обігом електронних полісів, може стати альтернативою класичному інтернет-страхуванню. Розвиток системи бездокументарного обігу страхових полісів є нагальним для задоволення потреб страхувальників та розвитку страхового ринку в цілому. Актуальність даного питання швидким технологічним прогресом та високими фінансовими витратами на підтримання відповідного рівня технічної оснащеності.

Розвиток Інтернет технологій є незаперечною віхою розвитку сучасного суспільства. Вільний доступ до широкої мережі 3G та 4G з безліччю інтелектуальних

пристроїв на більш високих швидкостях означає, що споживачі мають можливість виконувати в мережі усі свої повсякденні завдання будь-де та будь-коли із все меншими втратами часу. Такі умови викликають багато дискусій щодо онлайн комерції та її зв'язку із звичайними методами розповсюдження товарів[2].

Повністю виключити людський фактор неможливо, проте у більшості випадків зменшення витрат часу на рутинні операції з адміністрування та обслуговування клієнтів є позитивним як для страхових компаній, так і для їх клієнтів.

Інтернет-страхування може принести значну користь як страховикам, так і страхувальникам, проте воно вимагає значних грошових витрат на організацію даного процесу. Окрім фінансових та матеріальних затрат, котрих вимагає створення та підтримання відповідної інфраструктури, страхова компанія має залучити штат висококваліфікованих спеціалістів, або провести навчання своїх. В таких умовах створення окремого інституту, що б виконував усі завдання, пов'язані з випуском та обігом електронних страхових полісів, стає одним з варіантів поживлення ринку бездокументарного страхового захисту. Таким інститутом покликаний стати страховий репозитарій.

Метою створення страхового репозиторію є надання страхувальникам можливості для збереження страхових полісів у бездокументарній формі та забезпечення максимальної ефективності при аквізиційній діяльності, за рахунок швидкого і коректного внесення змін до стандартизованих умов договору, щоб задовільнити вимоги клієнтів. Використання страхового репозиторію дозволить значно знизити витрати на обслуговування договорів та зробити аквізиційний процес прозорим для клієнтів.

Кожен клієнт має свій власний кабінет, у якому зберігаються усі його електронні страхові поліси. Електронний страховий поліс- це документ, що засвідчує наявність страхової угоди у бездокументарній формі, виданий через страховий репозитарій.

Страховий репозитарій це юридична особа, створена у формі господарського товариства, що задовольняє умовам функціонування, що надає послуги з випуску, зберігання та контролю за обігом страхових полісів у бездокументарній формі.

Страховий репозитарій, як новий інститут страхової системи має бути створений у рамках чинного законодавства та акредитований Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, далі Регулятором. Страховий репозитарій має діяти від імені страхувальника та зберігати усю інформацію щодо транзакцій по договору за весь термін його дії.

Страхова компанія, яка планує випускати страхові поліси у бездокументарній формі, має у встановленому порядку оформити співпрацю із страховим репозиторієм, що має відповідні дозволи від Регулятора. Всі страхові поліси, випущені страховим репозиторієм у електронній формі, мають вважатися законними та дійсними на час дії договору страхування.

Для використання електронного страхового полісу необхідно відкрити унікальний аккаунт у страховому репозиторії, на якому будуть зберігатися усі бездокументарні свідчення про наявність страхового захисту. Такий аккаунт має відкриватися особою, що має страхові поліси, або планує їх придбати. Аккаунт може відкриватися для неповнолітньої особи опікуном, у разі укладання на користь неповнолітньої особи договору страхування життя.

Інтернет-страхування це сукупність взаємодіючих елементів, що дозволяють розповсюджувати та адмініструвати договори страхування через мережу Інтернет. Розробка такої системи взаємодії з клієнтами має ряд переваг та недоліків, які отримує компанія разом із можливістю онлайн аквізиції страхової послуги. Кожна страхова компанія має самостійно обирати для себе варіанти та механізми побудови Інтернет-страхування для підвищення конкурентних позицій та нівелювання можливих недоліків[3].

Сукупність варіантів провадження Інтернет-страхування дозволяє кожній компанії обрати такий алгоритм взаємодії з клієнтом, який найкраще зможе використати наявні ресурси та потребуватиме розумних вкладень нових. Можливість вибору алгоритму взаємодії з клієнтом через мережу Інтернет ліквідує бар'єр виходу в сегмент Інтернет-страхування.

Створення страхових репозиторіїв є значною альтернативою для ринку інтернет страхування. Функціонування нової інституції спростить для страхових компаній та клієнтів роботу з полісами у бездокументарній формі. Позитивними аспектами впровадження страхових репозиторіїв є: зниження витрат на обслуговування клієнтів; розширення територіального охоплення страховими продуктами; покращення страхової культури; створення можливості самообслуговування; зниження впливу людського фактору.

1. *Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг Закон України від 12.07.2001 2664-III: Відомості Верховної Ради України: [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2664-14>*

2. *Insurance Industry Institute [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://www.iii.org/stat/sandbox/>*

3. *Wall Street Journal [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://online.wsj.com/sandbox/archive/admin/>*

Жалдак Г.П.

к.е.н., асистент

Національний технічний університет України

«Київський політехнічний інститут»

СОЦІАЛЬНИЙ КАПІТАЛ ЯК ІНСТРУМЕНТ УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІЧНИМИ ПРОЦЕСАМИ У ХХІ СТОЛІТТІ

Кризовий стан економіки України, який, на жаль, став реальністю сьогодні, втрата робочих місць та ринків збуту зумовлює зростання зацікавленості у дослідженні перспективних інструментів управління економічними процесами, зокрема, соціального капіталу. Більшість авторів зводяться до думки, що під соціальним капіталом варто розуміти усталені норми поведінки, довіру та мережеву діяльність.

За останні роки в економічній царині є напрацювання, що засвідчують значимість соціального капіталу в управлінні економічними процесами. Так, використання соціального капіталу може стати інструментом зниження витрат у створенні конкурентних переваг та отриманні додаткового прибутку. У цьому контексті ми погоджуємося із думкою Ф. Фукуями, у тому що «соціальна взаємодія служить визначальним фактором економічного процвітання і сталого розвитку. Соціальний капітал — не просто сума інститутів, що підтримують суспільство, а скоріше “клей”, що утримує разом різні його частини. Соціальний капітал складається, насамперед, з горизонтальних зв'язків між людьми і включає соціальні мережі (сукупність суспільних і неформальних об'єднань, інтерперсональні зв'язки – особисті, сімейні, ділові) та відповідні норми, що впливають на продуктивність і добробут різних співтовариств» [1].

Тому варто намагатися оцінювати та управляти не лише матеріальним, фінансовим та людським, але й соціальним капіталом, який існує у соціальних зв'язках у середині та зовні економічних систем, а ще точніше, варто управляти його якістю, розміром та напрямом існування структурних складових. За умови високого рівня довіри, як важливої складової соціального капіталу, усі інститути мають єдиний вектор розвитку, реформи проходять більш гладко, і це відображається на добробуті громадян,